

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 18/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. S. (1), A. P. (1), K. G. (1), P. R. (1)	I. art. 13 § 2 kk w zw. z art. 119 § 1 kk i inne w zw. z art. 11 § 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

M. B., T. K. (1), J. M. (1), R. G. (1) oraz Ł. S. (1) w związku z wykonywaną pracą budowlaną, w delegacji, zamieszkiwali w jednym z domków na terenie „Ośrodka nad S.” przy ulicy (...) w K..	świadek R. G. (1)	53odw.-54 t. I śledztwa, 89-92 t. I sądowy	
świadek J. M. (1)	57odw.-58 t. I śledztwa, 92-94 t. I sądowy		
świadek M. B.	61odw.-93 t. I śledztwa, 94-95 t. I sądowy		
świadek W. W. (1)	81odw.-82odw. t. I śledztwa		
świadek T. K. (1)	100odw. t. I śledztwa, 95-96 t. I sądowy		
świadek Ł. S. (1)	104odw. - 106odw. t. I śledztwa 100odw. t. I śledztwa, 96-97 t. I sądowy		
W dniu 19 czerwca 2018 roku oskarżeni na terenie tego ośrodka oglądali mecz Mistrzostw Świata w piłce nożnej Polska - Senegal.	świadek S. Z. (1)	88odw. t. I śledztwa	
świadek D. M. (1)	319odw. t. II śledztwa		
wyjaśnienia oskarżonego K. G. (1)	453odw. t. III śledztwa		
W tym dniu po zakończonej pracy M. B., T. K. (1), J. M. (1), R. G. (1) oraz Ł. S. (1) spożywali obiad, W późnych godzinach wieczornych do pokrzywdzonych	świadek R. G. (1)	53odw.-54 t. I śledztwa, 362odw.-363 t. II śledztwa, , 89-92 t. I sądowy	

<p>przyszedł K. G. (1) i poprosił o papierosa. Po otrzymaniu papierosa K. G. (1) zainicjował rozmowę – mówił, że pracuje przy pracach wykończeniowych. Oskarżony podał swój numer telefonu Ł. S. (2).</p>			
<p>świadek J. M. (1)</p>	<p>570odw.-58 t. I śledztwa, 364odw.-365, 415odw. t. II śledztwa, 92-94 t. I sądowy</p>		
<p>świadek M. B.</p>	<p>610odw.-93 t. I śledztwa, 94-95 t. I sądowy</p>		
<p>świadek T. K. (1)</p>	<p>100odw. t. I śledztwa, 95-96 t. I sądowy</p>		
<p>świadek Ł. S. (1)</p>	<p>104odw. - 106odw. t. I śledztwa, 96-97 t. I sądowy</p>		
<p>pismo T-mobile</p>	<p>420-421t. II śledztwa</p>		
<p>wyjaśnienia oskarżonego K. G. (1)</p>	<p>453odw. t. III śledztwa</p>		
<p>wydruk z Ewidencji działalności gospodarczej</p>	<p>38 t. I sądowy</p>		
<p>Po chwili K. G. (1) rozmawiając z J. M. (2) stwierdził, że jest Ukraińcem, bo "zaciąga", a następnie uznał, że wszyscy pokrzywdzeni to U., bo mają inny akcent. Zaczął wówczas znieważać pokrzywdzonych słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe jak na k 530odw. , 570odw., 105.</p>	<p>świadek R. G. (1)</p>	<p>530odw.-54 t. I śledztwa, 362odw.-363 t. II śledztwa, 89-92 t. I sądowy</p>	

świadek J. M. (1)	570odw.-58 t. I śledztwa, 364odw.-365, 415odw. t. II śledztwa, 92-94 t. I sądowy		
świadek M. B.	610odw.-93 t. I śledztwa, 94-95 t. I sądowy		
świadek T. K. (1)	100odw. t. I śledztwa, 95-96 t. I sądowy		
świadek Ł. S. (1)	104odw. - 106odw. t. I śledztwa, 96-97 t. I sądowy		
wyjaśnienia oskarżonego K. G. (1)	453odw. t. III śledztwa		
Następnie K. G. (1) pobiegł do kolegów krzycząc i używając słowa wulgarnego nawoływał, do pobicia pokrzywdzonych z uwagi na fakt, że są to U.. Po tym oskarżeniu K. G. (1), M. S. (1), A. P. (1) oraz P. R. (1) oraz nieustalona osoba ruszyli w kierunku pokrzywdzonych i zaczęli ich atakować. Oskarżeni bili pięściami i kopali pokrzywdzonych. R. G. (1) był m.in. uderzony w twarz przez P. R. (1) oraz był kopany przez A. P. (1). J. M. (1) został uderzony przez A. P. (1) krzesłem w głowę, na moment stracił przytomność. Pokrzywdzeni bronili się używając do tego znajdujących się w domku krzesel. W czasie ataku niektórzy sprawcy wyzywali także pokrzywdzonych słowami	świadek R. G. (1)	530odw.-54, 125 t. I śledztwa, 89-92 t. I sądowy	

powszechnie uznanymi za obelżywe jak na k 105.			
świadek J. M. (1)	570dw.-58 t. I śledztwa 92-94 t. I sądowy		
świadek M. B.	610dw.-93, 119-120 t. I śledztwa, 94-95 t. I sądowy		
świadek S. Z. (1)	89 t. I śledztwa		
świadek T. K. (1)	1000dw. t. I śledztwa, 95-96 t. I sądowy		
świadek Ł. S. (1)	1040dw. - 1060dw. t. I śledztwa, 96-97 t. I sądowy		
świadek A. S. (1)	209-211 t. II sądowy		
K. Z.	212-213 t. II sądowy		
Po pewnym czasie sprawcy skierowali się w stronę zaparkowanych samochodów - A. (...) o nr rejestracyjnym (...) oraz S. I. o nr rejestracyjnym (...), z których wyciągnęli przedmioty przypominające klucze do kół, czy metalowe rurki i ponownie ruszyli w stronę M. B., T. K. (1), J. M. (1), R. G. (1) oraz Ł. S. (1). Aby uniknąć ponownego ataku ze strony napastników pokrzywdzeni uciekli do lasu. Telefonicznie powiadomili o zdarzeniu policję.	świadek R. G. (1)	530dw.-54, 125 t. I śledztwa, 89-92 t. I sądowy	
świadek J. M. (1)	570dw.-58 t. I śledztwa 92-94 t. I sądowy		

świadek M. B.	610dw.-93, 119-120 t. I śledztwa, 94-95 t. I sądowy		
świadek T. K. (1)	1000dw. t. I śledztwa, 95-96 t. I sądowy		
świadek Ł. S. (1)	1040dw. - 1060dw. t. I śledztwa, 96-97 t. I sądowy		
P. C.	211 t. II sądowy		
W wyniku zdarzenia M. B. doznał niewielkiego organicznego stłuczenia powłok głowy okolicy potylicznej oraz naderwania macierzy paznokcia palca V ręki lewej, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni.	świadek M. B.	610dw.-93 t. I śledztwa, 94-95 t. I sądowy	
opinia biegłego sądowego	135 – 137 t. I śledztwa		
R. G. (1) doznał stłuczenia powłok głowy okolicy ciemieniowej, stłuczenia tkanek miękkich twarzy po stronie lewej z otarciem naskórka, obrzękiem i wybroczynami krwawymi skóry oraz błony śluzowej jamy ustnej, a także sińców na ramionach i otarcia naskórka na prawej kończynie górnej. W czasie obrony doznał też złamania paliczka palca wskazującego ręki lewej, które to obrażenie spowodowało naruszenie czynności tej ręki na czas dłuższy niż 7 dni.	świadek R. G. (1)	530dw.-54 t. I śledztwa, 89-92 t. I sądowy	

opinia biegłego sądowego	138-141 t. I śledztwa		
J. M. (1) doznał stłuczenia powłok głowy z sińcem okolicy usznej, zausznej i oczodołowej, stłuczenia lewego przedramienia z rozległym sińcem, obrzękiem i otarciem naskórka, sińców na prawym ramieniu i prawej okolicy biodrowej oraz głębokiego otarcia naskórka na lewej goleni, a także wybroczyn krwawych w skórze tułowia które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni.	świadek J. M. (1)	570dw.-58 t. I śledztwa 92-94 t. I sądowy	
opinia biegłego sądowego	142-145 t. I śledztwa		
Ł. S. (1) doznał stłuczenia powłok prawego ramienia z pasmowatym sińcem, obrzękiem i otarciami naskórka a także niewielkiego obrzęku prawego śródreżca, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni.	świadek Ł. S. (1)	1040dw. - 1060dw. t. I śledztwa, 96-97 t. I sądowy	
opinia biegłego sądowego	146-148 t. I śledztwa		
T. K. (1) doznał stłuczenia powłok grzbietu z sińcami i otarciami naskórka oraz stłuczenia lewego śródreżca, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni.	opinia biegłego sądowego	149-151 t. I śledztwa	

1.1.2.	M. S. (1), A. P. (1), K. G. (1) , P. R. (1)	II. art. 288 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W tym czasie sprawcy m.in. M. S. (1), P. R. (1), K. G. (1) i A. P. (1) wtargnęli do domku i zaczęli go demolować. Oskarżeni dokonali zniszczenia mienia w postaci trzech szyb w oknach o wartości 281 zł, rolety o wartości 16 zł, telewizora kineskopowego o wartości 55 zł, oraz zastawy stołowej o wartości 75 zł w domku zajmowanym przez M. B., T. K. (1), J. M. (1), R. G. (1) oraz Ł. S. (1). Koszt robocizny przy wprawianiu nowych szyb wyniósł 320 zł. Łączna wartość szkody wyrządzonej przez oskarżonych właścicielowi domku czyli Centrum (...) nad S." przy ulicy (...) w K. wynosiła 747 zł.</p> <p>Na trzech trzech kompletach pościeli o wartości 60 zł znajdowała się krew. W czasie zdarzenia połamane zostały trzy sztuki krzesel o wartości 99 zł.</p> <p>Po czym oskarżeni uciekli, najpierw pobiegli na parking na terenie ośrodka (...), a stamtąd odjechali samochodem S. Z. (1), z którym umówił się M. S. (1).</p>	świadek R. G. (1)	530dw.-54, 125 t. I śledztwa, 3970dw.t. II śledztwa, , 89-92 t. I sądowy	

świadek J. M. (1)	57odw.-58 t. I śledztwa 92-94 t. I sądowy	
świadek M. B.	61odw.-93, 119-120 t. I śledztwa, 389odw. t. II śledztwa, , 94-95 t. I sądowy	
świadek W. W. (1)	81odw.-82odw. t. I śledztwa155odw. t. I śledztwa, 97odw. -98odw. t. I sądowy	
pismo z wykazem zniszczeń	85 t. I śledztwa	
świadek T. K. (1)	100odw. t. I śledztwa, 95-96 t. I sądowy	
protokół oględzin obiektu	3-7 t. I śledztwa	
świadek S. Z. (1)	88odw.-89odw. t. I śledztwa	
świadek Ł. S. (1)	104odw. - 106odw. t. I śledztwa, 394odw.-395 t. II śledztwa, , 96-97 t. I sądowy	
świadek K. O. (1)	133 -134odw.t. I sądowy	
świadek S. B.	134odw.-135 t. I sądowy	
pismo (...) z załącznikami	158-167 t. I sądowy	
materiał pogładowy	172-181	
świadek J. S.	184 t. I sądowy	
świadek G. G.	185 t. I sądowy	

opinia biegłego S. S.	238-241 t II sądowy		
aneks do rachunku	253 t. II sądowy		
Na miejsce zdarzenia przyjechali funkcjonariusze Policji Komisariatu Policji w K.. W czasie kiedy pokrzywdzeni rozmawiali z policjantami, na teren ośrodka wrócili oskarżeni M. S. (1) i P. R. (1). Po rozpoznaniu ich przez pokrzywdzonych zostali zatrzymani przez policję.	protokoły zatrzymań	11, 20 t. I śledztwa	
świadek R. G. (1)	530dw.-54 t. I śledztwa, 89-92 t. I sądowy		
świadek J. M.	570dw.-58 t. I śledztwa, 92-94 t. I sądowy		
świadek M. B.	610dw.-93 t. I śledztwa, 94-95 t. I sądowy		
świadek Ł. S. (1)	1040dw. - 1060dw. t. I śledztwa, 96-97 t. I sądowy		
świadek P. B.	1550dw. t. I śledztwa, 97-970dw. t. I sądowy		
świadek A. S. (2)	209-211 t. II sądowy		
W czasie rozpytania przez funkcjonariuszy policji M. S. (1) rzucił kluczyki do pojazdu, krzyżąc do znajdującej się tam grupy młodzieży, by je gdzieś wyrzucili. Funkcjonariusz Policji podniósł kluczyki do samochodu S. (...) o nr rejestracyjnym (...).	świadek R. G. (1)	530dw.-54 t. I śledztwa, 89-92 t. I sądowy	

świadek M. B.	610dw.-93 t. I śledztwa, 94-95 t. I sądowy		
świadek Ł. S. (1)	1040dw. - 1060dw. t. I śledztwa, 96-97 t. I sądowy		
świadek A. S. (2)	209-211 t. II sądowy		
1.1.3.	P. R. (1)	III. art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W czasie rozmowy z oskarżonym P. R. (1) policjanci ustalili, że on jest użytkownikiem pojazdu S. (...). W rozmowie tej oskarżony P. R. (1) stwierdził, że nie jest bandytą tylko zielarzem oraz uprzedził funkcjonariuszy, by nie zdziwili się, gdy w jego samochodzie znajdą zioło.	świadek P. B.	1550dw. t. I śledztwa, 97-970dw. t. I sądowy	
Podczas oględzin pojazdu S. (...) o nr rejestracyjnym (...) należącego do D. M. (1), konkubiny P. R. (1) ujawniono w nim torebkę foliową z środkiem odurzającym w postaci ziela konopi innych niż włókniste o wadze netto 3,627 grama. Na folii zabezpieczono ślady papilarne, które należą do P. R. (1).	świadek D. M. (1)	3190dw. t. II śledztwa, 135 odw. t. I sądowy	

protokół oględzin samochodu	46-50 t. I śledztwa		
1.1.4.	M. S. (1), A. P. (1), K. G. (1), P. R. (1)	I-III	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
P. R. (1) nie był uprzednio karany.	dane o karalności	41 t. I śledztwa, 218 t. I sądowy,	
K. G. (1) nie był uprzednio karany.	dane o karalności	459 t. III śledztwa, 76, 198 t. I sądowy	
A. P. (1) nie był uprzednio karany.	dane o karalności	75, 197 t. I sądowy	
M. S. (1) był karany.	dane o karalności	220 t. I sądowy	
M. S. (1) nie ujawnia objawów choroby psychicznej, ani cech upośledzenia umysłowego. W czasie dokonywania zarzucanych mu czynów rozumiał ich znaczenie i mógł pokierować swoim postępowaniem.	opinia sądowo psychiatryczna -	80-83 t. I sądowy	
W momencie interwencji policji pokrzywdzony M. B. był trzeźwy, R. G. (1) miał 0,15 mg/l, Ł. S. (1) i J. M. (1) 0,26 mg/l, a T. K. (1) 0,61 mg /l alkoholu w wydychanym powietrzu. Zatrzymani przez policję oskarżeni mieli odpowiednio M. S. (1) 0,26 mg/l, a P. R.	protokoły badania stanu trzeźwości	22,30-35	

(1) 0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. S. (1), A. P. (1), K. G. (1), P. R. (1)	I.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Nie było tak, że to K. G. (1) został obrzucony przez pokrzywdzonych obelgami i uderzony w twarz przez jednego z mężczyzn, że zaczął odpierać atak i wzywać pomocy, bo bał się o rękę, gdyż był w trakcie jej rehabilitacji.	wyjaśnienia oskarżonego K. G. (1)	453odw.-454 t. III śledztwa, 87- 87odw. t. I sądowy	
wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1)	88 - 88odw. t. I sądowy		
dokumentacja lekarska	34--37 t. I sądowy		
Nie było tak, że oskarżeni A. P. (1), P. R. (1) oraz M. S. (1) przybiegli na pomoc K. G. (1), a wówczas to pokrzywdzeni ich zaatakowali krzesłami. Nie było tak, że oskarżeni nikogo nie uderzyli. Nie było tak, że kiedy sytuacja się uspokoiła oskarżeni zostali ponownie	wyjaśnienia oskarżonego K. G. (1)	453odw.-454 t. III śledztwa, 87- 87odw. t. I sądowy	

zaatakowani przez pokrzywdzonych.			
wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1)	88 t. I sądowy		
wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1)	87- 87odw. t. I sądowy		
Nie jest tak, że oskarżeni K. G. (1) i M. S. (1) z uwagi na to, że pracują z obywatelami Ukrainy a oskarżony P. R. prowadzi rozmowy z obywatelem Ukrainy, który mu naprawia samochód, nic nie mają do osób tej narodowości.	wyjaśnienia oskarżonego K. G. (1)	453odw.-454 t. III śledztwa, 87- 87odw. t. I sądowy	
wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1)	88 t. I sądowy		
świadek M. S. (2)	136 t. I sądowy		
świadek M. N.	136 -136 odw. t. I sądowy		
1.2.2.	P. R. (1)	III	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Marihuana ujawniona w samochodzie S. (...) użytym przez P. R. (1) nie należała do M. S. (1)	wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1)	231 t. II sądowy	
świadek P. B.	155odw. t. I śledztwa, 97-97odw. t. I sądowy		
świadek D. M. (1)	135 odw. t. I sądowy		

2. OCena DOWÓDÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	<p>świadkowie R. G. (1) M. B., T. K. (1), J. M. (1), Ł. S. (1)</p>	<p>Z. R. G. (1), M. B., T. K. (1) i J. M. (1) oraz Ł. S. (1) są konsekwentne, spójne, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają. Różnice między nimi dotyczą szczegółów i są uzasadnione dynamiką zajścia i stresem, jaki niewątpliwie towarzyszył pokrzywdzonym. Jak wskazywał R. G., to były tak duże emocje, że pamięta tylko 15 % tego co tam się działo. Z kolei różnice w zeznaniach złożonych na rozprawie, wynikają jedynie z upływu czasu.</p> <p>Jeśli chodzi o sam początek zajścia potwierdza zeznania pokrzywdzonych także oskarżony K. G. (1), który ponadto przyznawał, że uznał, iż J. M. jest narodowości ukraińskiej, gdyż mówił z akcentem.</p> <p>Pokrzywdzeni rozpoznali oskarżonych, świadek S. Z. rozpoznał jako jednego z wiezionych uczestników zajścia oskarżonego A. P.. Ostatecznie sami oskarżeni także</p>	

potwierdzili swój udział w zajściu.

Potwierdzeniem zeznań pokrzywdzonych są także opinie biegłej A. P. , które potwierdzają, że pokrzywdzeni w wyniku pobicia przez oskarżonych odnieśli obrażenia. Sąd uznał te opinie za przekonujące, albowiem były jasne, pełne i nie budziły wątpliwości, co do wynikających z nich wniosków.

Potwierdzeniem wersji pokrzywdzonych, że zostali zaatakowani z uwagi na rzekomą przynależność do narodowości ukraińskiej są także zeznania świadka S. Z. (1).

Nie zasługują na wiarę twierdzenia tych pokrzywdzonych, w których podawali, że liczba napastników przekraczała pięć osób, albowiem w przeważającej ilości relacji pokrzywdzeni wskazywali na pięciu sprawców.

Sąd nie uznał za przekonujące twierdzenia T. K. (1), że pokrzywdzeni nie używali krzeseł do obrony, albowiem z zeznań świadka M. B. wynikało, że zarówno oskarżeni do ataku, jak też pokrzywdzeni do obrony używali krzeseł. Nie można wykluczyć, że T. K. nie używał krzesła i w ferworze zdarzenia nie zwrócił

		<p>uwagi na to, czy jego koledzy używali krzesel.</p> <p>Sąd nie uznał za przekonującą oceny świadka R. G. i innych pokrzywdzonych, którzy wyrażali przypuszczenia, że ponieważ na teren ośrodka przyjechały trzy kolejne samochody, tam gdzie stały samochody oskarżonych, to domniemywali, że zamiarem osób w tych pojazdach było dołączenie do oskarżonych. Samochody oskarżonych stały na parkingu ośrodka, do którego, jak sam świadek R. G., twierdzi był ogólny dostęp, bo to był teren otwarty. Nie ma zatem żadnych przesłanek, by twierdzić, że osoby, które przyjechały wówczas trzema samochodami, były w jakikolwiek sposób powiązane z oskarżonymi. Zdaniem sądu są to tylko niczym nie poparte przypuszczenia pokrzywdzonych.</p>	
1.1.2	świadek W. W. (1), K. O. (1)	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka W. W. i K. O. (1) w zakresie dokonanych zniszczeń. Potwierdzają je bowiem oględziny domku, dokumentacja fotograficzna i zeznania pokrzywdzonych, a także policjantów dokonujących oględzin.</p> <p>Sąd nie dał jednakże wiary W. W. odnośnie wskazywanej przez nią wartości szkody. Świadek</p>	

		<p>wskazywała, że wartość ta została określona na podstawie cen zakupu tych rzeczy, a nie ich rzeczywistej wartości w dniu zdarzenia. Również świadek K. O. podawała, że wskazywana była przez pokrzywdzonego wartość wymagana do odtworzenia tego wyposażenia. Jak błędne było to podejście najjaskrawiej przejawia się w wycenie zniszczonego telewizora, który był telewizorem starego typu, kineskopowym, a szkoda została przez pokrzywdzonego wyceniona, jak telewizora nowego typu, z płaskim ekranem 32 calowym.</p>
protokół oględzin obiektu	<p>Dowody z dokumentów potwierdzają zeznania świadków odnośnie dokonanych w domku zniszczeń. Aneks do rachunku jest zaś potwierdzeniem kosztów jakie pokrzywdzony Ośrodek poniósł na wymianę okien.</p>	
opinia biegłego S. S.	<p>Sąd uznał opinię biegłego S. S. za pełną, jasną i nie budzącą wątpliwości, co do wynikających z niej wniosków. Dlatego na jej podstawie przyjął wartość zniszczonego mienia.</p> <p>Nie spełnia tych wymogów opinia biegłego rzeczoznawcy R. S., który nie oparł się na całości materiału dowodowego znajdującego się w aktach, a wydał opinię</p>	

	<p>w zasadzie całkowicie opartą na twierdzeniach pokrzywdzonego, nie tylko tych znajdujących się w aktach, ale także na przeprowadzonych nieprocesowo rozmowach z bliżej nieustalonymi osobami z pokrzywdzonej firmy. Biegły w uzupełniającej opinii ustnej wręcz stwierdził, że komu ma ufać, jeśli nie poszkodowanemu, który podaje określoną cenę (k 230 t. sądowy).</p> <p>Jak nierzetelna jest to opinia świadczy fakt, że biegły zaliczył, co nie było ujęte w postanowieniu sądu, do strat pokrzywdzonego wymianę zamka, w mieszkaniu oskarżonego P. R..</p>	
1.1.3	świadek P. B.	<p>Sąd uznał za wiarygodne świadka P. B., funkcjonariusza policji, odnośnie tego że oskarżony P. R. podawał na miejscu zdarzenia, że jest zielarzem i uprzedził, że mogą w samochodzie znaleźć ziolo. Tym bardziej, że rzeczywiście ujawniono w użytkowanym przez niego samochodzie marihuanę, a na dilerce znajdowały się odciski palców P. R., co potwierdziły opinie kryminalistyczne.</p>
<p>2.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</i></p>		

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	<p>wyjaśnienia oskarżonych K. G. (1),</p> <p>M. S. (1) i A. P. (1)</p>	<p>Sąd nie dal wiary wyjaśnieniom oskarżonego K. G. i pozostałych oskarżonych odnośnie przebiegu samego zajścia tj. zaatakowania go przez pokrzywdzonych i rzekomo udzielanej mu pomocy przez oskarżonych, którzy zostali także przez pokrzywdzonych zaatakowani i pobicie przez nich, z uwagi na ich sprzeczność z wersją pokrzywdzonych, którym sąd dal wiare.</p> <p>Podkreślić należy, iż gdyby twierdzenia oskarżonych, że to oni byli ofiarami i nie uderzyli pokrzywdzonych była zgodna z rzeczywistością, to pokrzywdzeni nie mieliby żadnych obrażeń, a jak wskazują nie tylko zeznania pokrzywdzonych, ale także, jak już powyżej podano, opinie biegłej A. P. pokrzywdzeni odnieśli obrażenia na skutek pobicia ich przez oskarżonych. Trudno bowiem uznać za przekonującą wersję podawaną przez A. P. (1), że być może obrażenia u</p>	

pokrzywdzonych powstały, bo nieudolnie posługiwali się oni krzesłami.

Ponadto przebieg zdarzenia opisany przez oskarżonych w żaden sposób nie tłumaczy powodu zdemolowania domku. Skoro to pokrzywdzeni mieli być agresorami, to w jakim celu mieliby demolować użytkowany przez siebie domek? Jest to pytanie retoryczne, bo odpowiedź jest oczywista. Agresorami byli oskarżeni i to oni kiedy nie zastali pokrzywdzonych, którzy uciekli do lasu, dokonali zniszczenia domku.

Po trzecie, gdyby to oskarżeni byli ofiarami, to nie mieliby powodu uciekać z miejsca zdarzenia, i to jak zeznał świadek S. Z. prosząc go, by jechał gdziekolwiek byle odjechać z miejsca zdarzenia. Co więcej pozostawiając na miejscu swoje samochody i nie szukając w tej sytuacji pomocy policji.

Przeczą wersji oskarżonych dobitnie właśnie zeznania świadka S. Z., z których wynika, że kiedy wiózł oskarżonych, to mówili, że bili się z jakimiś Ukraińcami. Gdyby rzeczywiście pokrzywdzeni zaatakowali oskarżonych z uwagi na to, że zostali urażeni uznaniem ich za osoby

narodowości ukraińskiej, to z całą pewnością takim atakiem wybiliby z głowy oskarżonym przekonanie, że są Ukraińcami. Skoro zatem oskarżeni nawet po zajściu byli przekonani, że bili się z Ukraińcami, to oczywistym jest, że nie spotkali się z agresją pokrzywdzonych urażonych tym "podejrzeniem". To potwierdza zeznania pokrzywdzonych, iż jedynie poprosili K. G. (1) by się oddalił. A w skutek takiej reakcji oskarżony utwierdził się w przekonaniu, że ma jednak do czynienia z obywatelami Ukrainy.

O nieprawdziwości wyjaśnień oskarżonych świadczy ponadto fakt, iż kiedy P. R. i M. S. wrócili na teren ośrodka nie podeszli do policjantów, tylko wręcz przeciwnie szli ukradkiem, by ich nie zauważono. Z całą pewnością, gdyby byli ofiarami napaści, to nie mieliby wówczas powodu by się ukrywać, wręcz przeciwnie był to najlepszy moment na przedstawienie swojej wersji zdarzenia.

Na koniec stwierdzić należy, iż wersję o byciu ofiarami oskarżeni przedstawili dopiero w sądzie, a K. G. pod koniec postępowania przygotowawczego, jednak w szczątkowej postaci, nie chcąc opisać

		<p>jak wyglądał przebieg zajścia. Oczywiście jest to prawo oskarżonych, jednak taka postawa podlega takiej samej ocenie sądu, jak wszelkie inne dowody zgromadzone w sprawie. Z całą pewnością nie stanowi potwierdzenia wersji K. G. (1) fakt, iż miał w lutym 2018r. uraz ręki.</p> <p>Podnieść także należy, iż jak wynikało z zeznań A. S. (2) zatrzymani oskarżeni M. S. i P. R. nie uskarżali się na żadne obrażenia.</p>
<p>świadek D. M. (1)</p>	<p>Z uwagi na fakt, że wersja oskarżonych o zaatakowaniu ich przez pokrzywdzonych powstała dopiero pod koniec postępowania przygotowawczego sąd nie dał wiary zeznaniom świadka D. M., że dowiedziała się o zaatakowaniu oskarżonego przez drugą stronę już kiedy przyszła zapłacić kaucję. Świadek jest osobą bliską dla oskarżonego P. R. i zainteresowaną wynikiem postępowania. Zdaniem sądu te zeznania miały jedynie wspomóc oskarżonych.</p>	
<p>Świadek P. C.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. Z. tego niezainteresowanego wynikiem postępowania świadka dobitnie przeczą wersji oskarżonych, że pokrzywdzeni dopuścili się ataku i to dwukrotnego na</p>	

	<p>nich, skoro na nagraniu z monitoringu widać ludzi uciekających do lasu, czyli tak jak opisywali przebieg zdarzenia pokrzywdzeni.</p>		
<p>świadek M. S. (2), M. N.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. S. (2) i M. N., jednak zdaniem sądu to, że w miejscu pracy tych świadków, oskarżeni nie wykazywali zachowań dyskryminacyjnych, nie świadczy o tym, jakie jest ich rzeczywiste podejście do osób innej narodowości. Okoliczności tej sprawy pokazały, że w sytuacji całkowicie prywatnej, do tego będąc w grupie, co zapewne dodaje pewności siebie i odwagi, oskarżeni mają niewątpliwie negatywny stosunek do osób narodowości ukraińskiej.</p>		
<p>1.2.2</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1)</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego M. S., są one bowiem sprzeczne z zeznaniami świadka P. B., którym sąd dał wiarę. Są to wyjaśnienia tym bardziej nieprzekonujące, że oskarżonemu M. S. "przypomniało" się, że był posiadaczem tego narkotyku dopiero pod koniec procesu.</p>	
<p>świadek D. M. (1)</p>	<p>Jak już wskazano powyżej świadek jest osoba bliską dla oskarżonego P. R. i zainteresowaną wynikiem postępowania. Dlatego także jej zeznania dotyczące narkotyków sąd</p>		

	uznał za niewiarygodne. Zdaniem sądu zeznania, że marihuana na pewno nie należała do P. R. miały jedynie wspomóc oskarżonego. Tym bardziej, że świadek posiada wiedzę, iż przeciwko jej partnerowi toczy się postępowanie karne związane z przestępstwami narkotykowymi.		
1.1.1		Sąd pominął przy ustalaniu stanu faktycznego zeznania pozostałych świadków, albowiem nic do sprawy nie wniosły.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	M. S. (1), A. P. (1), K. G. (1), P. R. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Swoim zachowaniem oskarżeni M. S. (1), A. P. (1) i P. R. (1) wypełnili dyspozycję art. 13 § 2 kk w zw. z art. 119 § 1 k.k. i art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 kk, a oskarżony K. G. (1) art. 13 § 2 kk w zw. z art. 119 § 1 k.k., art. 158 § 1 k.k.			

i art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 kk.

Zgodnie z dyspozycją art. 119 § 1 k.k. karze w nim określonej podlega ten, kto stosuje przemoc lub groźbę bezprawną wobec grupy osób lub poszczególnej osoby z powodu jej przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, politycznej, wyznaniowej lub z powodu jej bezwyznaniowości. W art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13.06.2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium RP wskazano, że przy ocenie powodów prześladowania bierze się pod uwagę, że: „pojęcie rasy obejmuje w szczególności kolor skóry, pochodzenie lub przynależność do określonej grupy etnicznej”. W realiach dowodowych tej sprawy oczywistym jest, że pokrzywdzeniu zostali uznani za osoby narodowości ukraińskiej. To właśnie z tego powodu sprawcy dopuścili się agresji słownej, jak i fizycznej wobec ww. mężczyzn.

Należy podkreślić, że dla bytu przestępstwa z art. 119 § 1 k.k. nie jest istotne, czy sprawca wyznaje poglądy rasistowskie, czy też na drogę przestępstwa pchnęły go inne pobudki np. frustracja z powodu złej sytuacji materialnej, utraty pracy, tragedia rodzinna, pobudzenie w

wyniku spożycia większej ilości alkoholu itp. Przepis z art. 119 § 1 k.k. popełnia sprawca wyczerpujący określone w tych przepisach znamiona czasownikowe, jeżeli jest motywowany chęcią dyskryminacji grupy osób lub poszczególnej osoby z powodu przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, wyznaniowej albo z powodu bezwyznaniowości.

Czynu tego dopuścili się oskarżeni w formie usiłowania, albowiem pokrzywdzeni, których zaatakowali z powodu narodowości ukraińskiej, są P.. Zgodnie z art. 13 § 2 k.k. usiłowanie zachodzi jednak także wówczas, gdy sprawca nie uświadamia sobie, że dokonanie jest niemożliwe ze względu na brak przedmiotu nadającego się do popełnienia na nim czynu zabronionego. Z taką sytuacją właśnie mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie.

Sankcji określonej w art. 158 § 1 kk podlega ten, kto bierze udział w pobiciu, w którym naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 lub w art. 157 § 1 k.k. Oskarżeni zaatakowali pokrzywdzonych bijąc ich, a nawet kopiąc. Sprawcy niewątpliwie

takim zachowaniem narazili pokrzywdzonych na obrażenia z art. 157 § 1 k.k. (takie zagrożenie wynika także z opinii biegłej A. P.). Oskarżeni zdawali sobie sprawę, że takie niekontrolowane ciosy, w tym polegające na kopaniu, mogą zagrozić w bardzo poważnym stopniu zdrowiu napadniętych. Jest to ocena jak najbardziej uprawniona tym bardziej, że u jednego z pokrzywdzonych sprawcy spowodowali obrażenia z art. 157 § 1 kk.

Jak już powyżej wskazano pokrzywdzeni byli także w czasie zdarzenia atakowani słownie. Podkreślić jednak należy, iż pokrzywdzeni jedynie na K. G. (1) wskazują imiennie, jako na osobę, która ich znieważała słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe. Co do pozostałych oskarżonych nie udało się ustalić, który z nich używał takich obelg w stosunku do pokrzywdzonych. Z całą pewnością stwierdzić można jedynie, że nie wszyscy sprawcy w czasie zajścia znieważali pokrzywdzonych.

Albowiem choćby z zeznań świadka R. G. (1) wynikało, że w trakcie zdarzenia nie było wymiany zdań. Ewidentnie świadczy to o tym, że ci sprawcy, którzy atakowali akurat R. G. nie znieważali go. Ponieważ sprawców było kilku, to nie mogąc usunąć

wątpliwości, którzy z nich dopuścili się znieważenia, a którzy nie, sąd kierując się zasadą wyrażoną w art. 5 § 2 kpk rozstrzygnął te wątpliwości na korzyść oskarżonych. Dlatego sąd wyłączył z opisu czynu zarzucanego oskarżonym M. S. (1), A. P. (1) i P. R. (1) przepis dotyczący znieważenia.

Sąd za znieważenie skazał jedynie K. G. (1). Sąd nie podzielił natomiast poglądu Prokuratora, że w tym przypadku mamy do czynienia z wypełnieniem przez dyspozycji art. 257 kk, albowiem przepis ten wymaga, by znieważenie było publiczne.

Publicznie działa zaś ten, kto działa „przed publicznością” (na oczach innych, przy świadkach), także ten, kto czynności sprawcze podejmuje „w miejscu ogólnie dostępnym w danej chwili”, jak i ten, kto działa w sposób jawny, dostrzegalny dla bliżej nieokreślonej liczby nieoznaczonych z góry osób. Działanie publiczne zachodzi więc także wówczas, gdy ze względu na miejsce działania, zachowanie sprawcy jest lub może być dostępne (dostrzegalne, słyszalne) dla nieokreślonej liczby osób, przy czym sprawca mając świadomość tej możliwości co najmniej na to się godzi.

Sprawcy zaatakowali pokrzywdzonych, gdy ci znajdowali się co prawda na terenie ośrodka, do którego wstęp był ogólnodostępny, ale były to późne godziny wieczorne. Jak sami pokrzywdzeni wskazywali poza nimi i sprawcami nie było tam innych osób. Z całą pewnością zatem działania oskarżonych nie mogły być dostrzeżone i słyszalne dla postronnych obserwatorów.

Z tego względu sąd uznał, iż znieważając pokrzywdzonych K. G. wypełnił dyspozycję art. 216 § 1 kk.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2.	M. S. (1), A. P. (1), K. G. (1), P. R. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Swoim zachowaniem oskarżeni M. S. (1), A. P. (1), K. G. (1) i P. R. (1) wypełnili dyspozycję art. 288 § 1 k.k. Zgodnie z dyspozycją tego przepisu sankcji w nim określonej podlega ten, kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku. Niewątpliwie oskarżeni, kiedy nie zastali w domku pokrzywdzonych, dokonali zniszczenia telewizora, rolety, zastawy			

stołowej, wybili trzy szyby w oknach, czyli zniszczyli mienie należące do właściciela domku, co łącznie wraz z kosztami robocizny wprawienia nowych szyb, stanowiło szkodę dla pokrzywdzonego Centrum (...) nad S." przy ulicy (...) w K. w wysokości 747 zł.

Sąd uznał, iż oskarżonym nie można natomiast przypisać spowodowania szkody w postaci zniszczenia trzech kompletów pościeli, albowiem zniszczenie miało polegać na tym, że znajdowała się na nich krew. To nie wskazuje na jakiegokolwiek celowe działanie sprawców odnośnie zamiaru, choćby ewentualnego, zniszczenia tego mienia. Podobnie ocenić należy uszkodzenie krzeseł. Krzesłami w pierwszej fazie zajścia posługiwali się dla obrony niewątpliwie także pokrzywdzeni, a zatem nie można przypisać zamiaru ich zniszczenia, czy uszkodzenia oskarżonym.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	3.	P. R. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

<p>Oskarżony P. R. (1) wyczerpał dyspozycję art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. W dniu 19 czerwca 2018r. posiadał 3,627 gramy środka odurzającego grupy I – N i IV – N w postaci ziela konopi innych niż włókniste umieszczonych w załączniku nr 1 do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Podnieść tylko należy, iż w zarzucie figurowała waga narkotyku wraz z opakowaniem, dlatego sąd zmodyfikował tę ilość.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. S. (1), A. P. (1), K. G. (1), P. R. (1)	1.	I.	Sąd na niekorzyść oskarżonych poczytał wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, zjawiska dyskryminacyjne są bowiem niezwykle groźne społecznie, o czym świadczy narastająca liczba przestępstw na tym tle na terenie naszego kraju. Jak takie postawy są niebezpieczne pokazuje właśnie okoliczności niniejszej sprawy, w której doszło do zaatakowania P. tylko z powodu przypuszczenia, że są osobami narodowości ukraińskiej. Sąd miał ponadto na uwadze fakt, iż pokrzywdzonych było pięć osób, narażenie tak ważnego dobra jak

zdrowie człowieka, w tym spowodowanie u wszystkich pokrzywdzonych obrażeń, a u jednego z pokrzywdzonych średnich obrażeń ciała, ponadto fakt, iż swoim działaniem wyczerpali znamiona kilku przepisów. Na niekorzyść sprawców Sąd wziął też pod uwagę ich współdziałanie przestępcze.

Na niekorzyść oskarżonego K. G. (1) sąd zaliczył także fakt, że był on inicjatorem zajścia.

Na korzyść sprawców sąd poczytał, fakt, że skutki odniesionych przez pokrzywdzonych obrażeń nie były bardzo dolegliwe. Sąd zaliczył na korzyść oskarżonych także uprzednią niekaralność. Osobą karaną był co prawda M. S. (1), jednak za czyny całkowicie innego rodzaju.

Przy takim nagromadzeniu okoliczności obciążających, sam fakt, że ostatecznie nie ma trwałych (poza pozostałościami w psychice) skutków odniesionych przez pokrzywdzonych obrażeń, nie stanowi wystarczającej podstawy do łagodnego potraktowania oskarżonych.

			Sąd miał na uwadze także, że oskarżeni nie wykazali żadnej skruchy.
M. S. (1), A. P. (1), K. G. (1), P. R. (1)	2.	II.	<p>Wymierzając kary za ten czyn Sąd na niekorzyść oskarżonych poczytał znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, nagminność przestępstw przeciwko mieniu na terenie całego kraju. Na niekorzyść sprawców Sąd wziął też pod uwagę ich współdziałanie przestępcze.</p> <p>Na korzyść sprawców sąd poczytał, niewysoką wartość szkody. Sąd zaliczył na korzyść oskarżonych także uprzednią niekaralność. Osobą karaną był co prawda M. S. (1), jednak za czyny całkowicie innego rodzaju.</p> <p>Również w tym wypadku nie może być mowy o pobłażliwym traktowaniu sprawców w takich okolicznościach, jak w przedmiotowej sprawie, sprawców, którzy kiedy nie mogli dokończyć "działa" w postaci pobicia pokrzywdzonych, z uwagi na ich ucieczkę, postanowili wyżyć się na przedmiotach znajdujących się w domku, który pokrzywdzeni wynajmowali. Nie zważając nawet na fakt, iż mienie to należało nie do pokrzywdzonych, tylko do właściciela ośrodka.</p>

			Sąd miał na uwadze także, że oskarżeni nie wykazali żadnej skruchy.
P. R. (1)	3	III.	<p>Sąd na niekorzyść oskarżonego poczytał znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, nagminność przestępstw narkotykowych na terenie całego kraju, ten typ przestępstwa można nazwać plagą.</p> <p>Na korzyść sprawcy sąd poczytał, niedużą ilość narkotyku i jego rodzaj. Sąd zaliczył na korzyść oskarżonego także uprzednią niekaralność.</p>
M. S. (1), A. P. (1), K. G. (1), P. R. (1)	4	I-III	<p>Przy wymiarze tych kar łącznych Sąd zastosował metodę mieszaną łączenia kar, zbliżoną jednak do absorpcji. Sąd wziął pod uwagę bliskość czasową tych przestępstw oraz rozbieżność przedmiotową, sprawcy popełnili bowiem różne rodzajowo przestępstwa.</p> <p>W przypadku oskarżonych nie może być mowy o zastosowaniu dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Nie może być tu mowy o pobłażliwym traktowaniu sprawców w takich okolicznościach, jak w przedmiotowej sprawie, sprawców, którzy fizycznie, bez powodu zaatakowali pięciu</p>

mężczyzn, którzy w żaden sposób nie sprowokowali zajścia, a jedyną ich „winą” był akcent, który przypominał oskarżonemu K. G. wschodnią wymowę.

Oskarżeni nie wykazali żadnej skruchy. Wręcz przeciwnie okoliczności sprawy wskazują, że cechuje ich poczucie całkowitej bezkarności, które mogłoby zostać spotęgowane zastosowaniem instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Ponadto zgodnie z art. 69 § 1 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zdaniem sądu jak już powyżej wskazano nie byłoby to wystarczające dla osiągnięcia celów kary, także tych dotyczących prewencji ogólnej. W sytuacji narastającej liczby brutalnych ataków na osoby obcej narodowości, nie może być pobłażania dla takich zachowań. Zdaniem sądu także mając na uwadze postawę oskarżonych w tym procesie, nie można uznać, że przemyśleli oni swoje zachowanie i że kara z warunkowym

			zawieszeniem, w ich przypadku, zapobiegnie powrotowi do przestępstwa.
M. S. (1), A. P. (1), K. G. (1), P. R. (1)	5.	I.	<p>Na podstawie art. 46 § 2 kk zasądził na rzecz pokrzywdzonych M. B., J. M. (1), Ł. S. (1) i T. K. (1) od każdego oskarżonych kwoty po 500 zł (czyli łącznie 2000 zł), a na rzecz pokrzywdzonego R. G. (1) kwoty po 750 zł (czyli łącznie 3000 zł) tytułem nawiązki.</p> <p>Jej wysokość sąd dostosował do okoliczności czynu. Jeszcze raz podkreślić należy, iż pokrzywdzeni w żaden sposób nie zasłużyli sobie na takie potraktowanie ich przez oskarżonych, których agresja spowodowała u pokrzywdzonych obrażenia (przypadku R. G. średnie, dlatego sąd zasądził temu pokrzywdzonemu wyższą kwotę nawiązki).</p> <p>Pokrzywdzeni, jak wskazywali funkcjonariusze policji, byli wystraszeni, bali się, że oskarżeni wrócą, a zatem to zdarzenie z całą pewnością pozostawiło ślad w ich psychice. Dlatego żadna niższa kwota nie byłaby odpowiednia do choć częściowego zadośćuczynienia pokrzywdzonym skutków tego zdarzenia.</p>

Jednak zdaniem sądu pokrzywdzeni nie wykazali i nie udowodnili, aby należało przyznać im zadośćuczynienie w żądanej ostatecznie kwocie 20 000 złotych na rzecz R. G. (1) i po 10 000 zł na rzecz trzech, z pozostałych czterech pokrzywdzonych, tj. T. K. (1), Ł. S. (1) i J. M. (1). Wskazać tu należy, iż sami pokrzywdzeni mieli problem z ustaleniem należnej im kwoty, albowiem ich żądania znacząco ewaluowały. W pierwszym wniosku złożonym w trybie art. 46 § 1 kk pełnomocnik R. G. (1) wniósł o orzeczenie na jego rzecz zadośćuczynienia w kwocie 3000 zł. Na rozprawie w dniu 8 lipca 2019 r. pełnomocnik wniósł o zasądzenie na rzecz pokrzywdzonych M. B., T. K. (1), Ł. S. (1) i J. M. (1) tytułem zadośćuczynienia po 5000 zł, a na rzecz R. G. (1) w kwocie 10000 zł. W przypadku żadnego z tych żądań nie wskazano uzasadnienia jego wysokości. Zdaniem sądu nie da się bez zmuszenia procesu, bez zbadania przy pomocy biegłych poziomu cierpień fizycznych i psychicznych pokrzywdzonych ustalić, jaka kwota zadośćuczynienia w pełni rekompensowałaby krzywdę pokrzywdzonych, dlatego na podstawie art. 46 § 2 kk sąd zasądził

			na ich rzecz wskazane powyżej nawiązki.
M. S. (1), A. P. (1), K. G. (1), P. R. (1)	6.	II.	W oparciu o art. 46 § 1 kkc sąd orzekł od oskarżonych solidarnie na rzecz pokrzywdzonego Centrum (...) nad S." w K. obowiązek naprawienia szkody jaką oskarżeni wyrządzili tj. w kwocie 747 zł.
P. R. (1)	7.	III.	Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii sąd orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci ziela konopi.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

<p>7. <i>KOsztu procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>8.</p>	<p>Sąd orzekł o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. S. (1) z urzędu na podstawie § 17 ust. 1 pkt 2 i § 17 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016, poz. 1714, ze zm.) i zasądził na rzecz adw. M. S. (4) kwotę 2066,40 zł mając na względzie ilość terminów rozpraw oraz podwyższając tak wyliczoną kwotę o wartość podatku VAT w wysokości 23 % stosownie do § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia.</p>	
<p>9.</p>	<p>Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zasądził od oskarżonych kwoty po 900 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych, zwolnił oskarżonych od kosztów w pozostałej części, uznając, że ich uiszczenie byłoby dla nich zbyt uciążliwe ze względu na orzeczoną bezwzględną karę pozbawienia wolności i obciążenia finansowe wynikające z tego wyroku.</p>	

7. Podpis	